

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 27. september 2017
(OR. en)

11382/17

**Interinstitutionel sag:
2015/0289 (COD)**

**PECHE 298
CODEC 1267**

LOVGIVNINGSMÆSSIGE RETSAKTER OG ANDRE INSTRUMENTER

Vedr.:	Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING om en bæredygtig forvaltning af de eksterne fiskerflåder og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1006/2008
--------	---

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2017/...

af ...

om en bæredygtig forvaltning af de eksterne fiskerflåder og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1006/2008

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,

efter den almindelige lovgivningsprocedure², og

ud fra følgende betragtninger:

¹ EUT C 303 af 19.8.2016, s. 116.

² Europa-Parlamentets holdning af 2.2.2017 [(endnu ikke offentliggjort i EUT)] og Rådets førstebehandlingsholdning af ...[(EUT ...)] [(endnu ikke offentliggjort i EUT)]. Europa-Parlamentets holdning af ... [(EUT ...)] [(endnu ikke offentliggjort i EUT)] [og Rådets afgørelse af ...].

- (1) Ved Rådets forordning (EF) nr. 1006/2008¹ ("forordningen om fiskeritilladelser") oprettes der en ordning med tilladelser til EU-fiskerfartøjers fiskeri uden for EU-farvande og tredjelandsfartøjers adgang til EU-farvande.
- (2) Unionen er kontraherende part i De Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982² (UNCLOS) og har ratificeret De Forenede Nationers aftale af 4. august 1995 om gennemførelse af bestemmelserne i De Forenede Nationers havretskonvention for så vidt angår bevarelse og forvaltning af fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskearter³. I disse internationale bestemmelser fastlægges princippet om, at alle stater har pligt til at træffe passende foranstaltninger til at sikre, at havets biologiske ressourcer forvaltes og bevares bæredygtigt, og til at samarbejde med hinanden i dette øjemed.

¹ Rådets forordning (EF) nr. 1006/2008 af 29. september 2008 om tilladelser til EF-fiskerfartøjers fiskeri uden for EF-farvande og tredjelandsfartøjers adgang til EF-farvande, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93 og (EF) nr. 1627/94 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 3317/94 (EUT L 286 af 29.10.2008, s. 33).

² Rådets afgørelse 98/392/EF af 23. marts 1998 om Det Europæiske Fællesskabs indgåelse af de Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982 og af aftalen af 28. juli 1994 vedrørende anvendelsen af kapitel XI i denne konvention (EFT L 179 af 23.6.1998, s. 1).

³ Rådets afgørelse 98/414/EF af 8. juni 1998 om Det Europæiske Fællesskabs ratifikation af aftalen om gennemførelse af bestemmelserne i De Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982 vedrørende bevarelse og forvaltning af fiskebestande, der bevæger sig både inden for og uden for eksklusive økonomiske zoner (fælles bestande), og stærkt vandrende fiskebestande (EFT L 189 af 3.7.1998, s. 14).

- (3) Unionen har godkendt aftalen af 24. november 1993 om fremme af fiskerfartøjers overholdelse af internationale bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger på det åbne hav vedtaget af De Forenede Nationers Fødevare- og Landbrugsorganisation¹. Nævnte aftale fastsætter, at en kontraherende part kun må give tilladelse til at anvende et fartøj til fiskeri på det åbne hav, hvis bestemte betingelser er opfyldt, og at der skal indføres sanktioner, hvis bestemte rapporteringsforpligtelser ikke er opfyldt.
- (4) Unionen har godkendt FAO's internationale handlingsplan vedtaget i 2001, som tager sigte på at forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri ("IPOA-IUU"). IPOA-IUU og FAO's frivillige retningslinjer for flagstatspræstationer, der blev godkendt i 2014, understreger flagstatens ansvar for at sikre, at havets biologiske ressourcer og økosystemer bevares på langt sigt, og at de udnyttes bæredygtigt. Ifølge IPOA-IUU bør flagstaten udstede tilladelse til fartøjer, der fører dens flag, hvis de skal fiske i farvande uden for dens højhedsområde eller jurisdiktion. Det anbefales også i disse frivillige retningslinjer for flagstatspræstationer, at både flag- og kyststaten udsteder tilladelse til fiskeri, uanset om fiskeriet finder sted i henhold til en aftale om adgang til fiskeri eller ej. Begge stater skal finde det godtgjort, at fiskeriet ikke er til skade for en bæredygtig udnyttelse af bestandene i kyststatens farvande.

¹ Rådets afgørelse 96/428/EF af 25. juni 1996 om Fællesskabets godkendelse af aftalen om fremme af fiskerfartøjers overholdelse af internationale bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger på det åbne hav (EFT L 177 af 16.7.1996, s. 24).

- (5) I 2014 vedtog alle medlemmer af FAO, herunder Unionen og dets partnere blandt udviklingslandene, enstemmigt de frivillige retningslinjer om værn om bæredygtig småfiskeri i forbindelse med fødevareressikkerhed og fattigdomsbekæmpelse. I disse retningslinjers punkt 5.7 fremhæves det, at der bør tages behørigt hensyn til småfiskeriet, inden der indgås aftaler med tredjelande eller tredjeparter om adgang til ressourcer. Disse retningslinjer opfordrer til vedtagelse af foranstaltninger til bevarelse på lang sigt og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne og sikring af det økologiske grundlag for fødevarerproduktion, og understreger vigtigheden af miljøstandarder for fiskeriaktiviteter uden for EU-farvande, der omfatter en økosystembaseret tilgang til fiskeriforvaltning sammen med forsigtighedstilgangen.
- (6) Foreligger der dokumentation for, at de betingelser, som fiskeritilladelsen er udstedt på grundlag af, ikke længere er opfyldt, bør flagmedlemsstaten træffe passende foranstaltninger, herunder til at ændre eller inddrage tilladelsen og om nødvendigt pålægge effektive sanktioner, der står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning. Hvis et EU-fiskerifartøj under en regional fiskeriforvaltningsorganisation ("RFFO") eller en partnerskabsaftale om bæredygtigt fiskeri ikke opfylder betingelserne for en fiskeritilladelse, og medlemsstaten ikke træffer passende foranstaltninger til at afhjælpe situationen, selv efter at være blevet anmodet af Kommissionen om at gøre dette, bør Kommissionen konkludere, at der ikke er truffet passende foranstaltninger. Kommissionen bør følgelig træffe yderligere foranstaltninger for at sikre, at det pågældende fartøj ikke længere fisker, så længe betingelserne ikke er opfyldt.

- (7) Unionen forpligtede sig på FN-topmødet om bæredygtig udvikling den 25. september 2015 til at gennemføre resolutionen, der indeholder slutdokumentet med titlen "Ændring af vores samfund: 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling", herunder bæredygtighedsmålsætning 14, som er at bevare havene og bruge havene og de marine ressourcer på bæredygtig vis for at fremme bæredygtig udvikling, og bæredygtighedsmålsætning 12, som er at sikre bæredygtige forbrugs- og produktionsmønstre, og målene hertil.
- (8) Den fælles fiskeripolitiks målsætning som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013¹ ("grundforordningen") er at sikre, at fiskeriet er miljømæssigt, økonomisk og socialt bæredygtigt og forvaltes på en måde, der er i overensstemmelse med målene om at opnå økonomiske, sociale og beskæftigelsesmæssige fordele, om genoprettelse af fiskebestandene og opretholdelse af dem over niveauer, som kan frembringe et maksimalt bæredygtigt udbytte, og som bidrager til fødevareforsyningssikkerheden. Det er også nødvendigt ved implementeringen af denne politik at tage hensyn til udviklingssamarbejdets mål, jf. artikel 208, stk. 1, andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ("TEUF").
- (9) Grundforordningen kræver også, at partnerskabsaftaler om bæredygtigt fiskeri begrænses til overskydende fangster som omhandlet i artikel 62, stk. 2 og 3, i UNCLOS.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).

- (10) Ifølge grundforordningen bør Unionen fremme den fælles fiskeripolitiks mål internationalt ved at sikre, at EU-fiskeri uden for EU-farvande er baseret på de samme principper og standarder som dem, der gælder ifølge EU-retten, og at fremme lige vilkår for EU-operatører og tredjelandsoperatører.
- (11) Formålet med forordningen om fiskeritilladelser var at fastsætte fælles bestemmelser for udstedelse af tilladelser til EU-fartøjer, der fisker uden for EU-farvande, med henblik på at bidrage til bekæmpelsen af ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri ("IUU-fiskeri") og muliggøre en strengere kontrol med og overvågning af EU-flåden i hele verden, samt vilkårene for at tillade fartøjer fra tredjelande at fiske i EU-farvande.
- (12) Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008¹ ("IUU-forordningen") blev vedtaget sideløbende med forordningen om fiskeritilladelser, mens Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009² ("kontrolforordningen") blev vedtaget et år senere. Disse tre forordninger indeholder tilsammen gennemførelsesbestemmelserne til den fælles fiskeripolitik.

¹ Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 af 29. september 2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1936/2001 og (EF) nr. 601/2004 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1093/94 og (EF) nr. 1447/1999 (EUT L 286 af 29.10.2008, s. 1).

² Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en kontrolordning for Unionen med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, om ændring af forordning (EF) nr. 847/96, (EF) nr. 2371/2002, (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 2115/2005, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007, (EF) nr. 676/2007, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1300/2008, (EF) nr. 1342/2008 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1627/94 og (EF) nr. 1966/2006 (EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1).

- (13) IUU-forordningen, forordningen om fiskeritilladelser og kontrolforordningen er dog ikke blevet gennemført konsekvent; der har navnlig vist sig at være uoverensstemmelser mellem forordningen om fiskeritilladelser og kontrolforordningen. I forbindelse med gennemførelsen af forordningen om fiskeritilladelser blev der desuden konstateret en række smuthuller i lovgivningen, idet visse spørgsmål vedrørende kontrol af f.eks. chartring, omflagning og tredjelandsmyndigheders udstedelse af fiskeritilladelser til EU-fiskerfartøjer uden for rammerne af en partnerskabsaftale om bæredygtigt fiskeri ("direkte tilladelser") ikke er omfattet. Desuden har visse rapporteringsforpligtelser vist sig at være vanskelige at gennemføre, og det samme gør sig gældende for opdelingen af de administrative roller mellem medlemsstaterne og Kommissionen.
- (14) Grundprincippet i nærværende forordning er, at ethvert EU-fartøj, der fisker uden for EU-farvande, bør være i besiddelse af en tilladelse udstedt af flagmedlemsstaten og overvåges på passende vis, uanset hvor det udøver sine aktiviteter, og hvilke regler der i øvrigt gælder. Udstedelse af en tilladelse bør være betinget af, at visse fælles grundlæggende kriterier er opfyldt. De oplysninger, som medlemsstaterne indsamler og sender Kommissionen, bør sætte Kommissionen i stand til at intervenere i overvågningen af EU-fiskerfartøjers fiskeri i et hvilket som helst område og til enhver tid.
- (15) Gennem de seneste år er der sket væsentlige forbedringer af Unionens eksterne fiskeripolitik med hensyn til vilkår og betingelser for partnerskabsaftaler om bæredygtigt fiskeri og den omhu, hvormed bestemmelserne håndhæves. Beskyttelse af Unionens interesser med hensyn til adgangsrettigheder og betingelser inden for rammerne af partnerskabsaftaler om bæredygtigt fiskeri bør være et prioriteret mål for Unionens eksterne fiskeripolitik, og der bør gælde lignende vilkår for de EU-aktiviteter, som ikke er omfattet af partnerskabsaftaler om bæredygtigt fiskeri.

- (16) Hjælpefartøjer kan have stor betydning for den måde, som fiskerfartøjer fisker på, og på den mængde, de kan tage. Det er derfor nødvendigt at tage hensyn til dem i de procedurer for udstedelse af tilladelser og rapportering, der er fastsat i denne forordning.
- (17) Omflagning bliver et problem, når formålet med omflagningen er at omgå den fælles fiskeripolitikks bestemmelser eller de gældende bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger. Unionen bør derfor kunne finde frem til, afsløre og hindre sådanne omflagninger. Der bør for et fartøj, der ejes af en EU-operatør – uanset hvilke(t) flag, det opererer under – sikres sporbarhed og ordentlig opfølgning af, om reglerne tidligere er overholdt, i hele dets levetid. Kravet om, at hvert fartøj skal have udstedt et unikt identifikationsnummer af Den Internationale Søfartsorganisation (IMO), når det kræves i henhold til EU-retten, bør også bidrage hertil.
- (18) EU-fartøjers fiskeri i tredjelandfarvande kan enten foregå i henhold til partnerskabsaftaler om bæredygtigt fiskeri indgået mellem Unionen og tredjelande eller i henhold til fiskeritilladelser, der er udstedt direkte af tredjelandene, hvis der ikke er en sådan aftale i kraft. I begge tilfælde bør fiskeriet foregå på en åben og bæredygtig måde. Flagmedlemsstaterne kan give fartøjer, der fører deres flag, tilladelse til at ansøge om og få udstedt tilladelser direkte af tredjelande, der er kyststater, efter en række klart definerede kriterier og under forudsætning af, at dette overvåges. Tilladelsen til fiskeri bør først gives, når flagmedlemsstaten har fået det godtgjort, at fiskeriet ikke er til skade for en bæredygtig udnyttelse af ressourcerne, og når Kommissionen ikke har behørigt begrundede indvendinger. Operatøren bør først gives tilladelse til at påbegynde sit fiskeri efter at have fået tilladelse af både flagmedlemsstaten og kysstaten.

- (19) EU-fiskerfartøjer har ikke tilladelse til at fiske i de farvande, der hører under tredjelandes højhedsområde eller jurisdiktion, med hvilke Unionen har en aftale, men ingen protokol, der er trådt i kraft. I tilfælde af en sådan aftale, hvor der ikke har været nogen protokol i kraft i mindst tre år, bør Kommissionen undersøge årsagerne til situationen og træffe passende foranstaltninger, der kan omfatte forslag om at forhandle en ny protokol.
- (20) I forbindelse med partnerskabsaftaler om bæredygtigt fiskeri kan der opstå en situation, hvor fiskerimuligheder omfordeles, fordi de fiskemuligheder, der tildelt medlemsstaterne ved den relevante rådeforordning, ikke er udnyttet fuldt ud. Eftersom de adgangsomkostninger, der er fastsat i partnerskabsaftalerne om bæredygtigt fiskeri for en stor dels vedkommende finansieres over Unionens almindelige budget, er det vigtigt at have en midlertidig om- og viderefordelingsordning for at beskytte Unionens finansielle interesser og for at sikre, at fiskerimuligheder, som der er betalt for, ikke går til spilde. Disse fordelingsordninger, som kun bør anvendes som sidste udvej, bør derfor præciseres og forbedres. De bør kun anvendes midlertidigt, og de bør ikke have nogen indvirkning på den oprindelige fordeling af fiskerimuligheder mellem medlemsstaterne i overensstemmelse med gældende princip om relativ stabilitet. Der bør kun omfordeles fiskerimuligheder, når de relevante medlemsstater har frasagt sig retten til at udveksle fiskerimuligheder indbyrdes, og omfordeling bør primært ske i forbindelse med partnerskabsaftaler om bæredygtigt fiskeri, der giver adgang til blandet fiskeri.
- (21) Er et tredjeland ikke part i en RFFO, kan Unionen bestræbe sig på at sørge for med et tredjeland, med hvilket en partnerskabsaftale om bæredygtigt fiskeri er under overvejelse, at afsætte en del af sektorstøtten til at lette det pågældende tredjelandes optagelse i denne RFFO.

- (22) Fiskeri henhørende under en RFFO's kompetenceområde og fiskeri på det åbne hav bør også være betinget af, at der er udstedt tilladelse hertil af flagmedlemsstaten, og at fiskeriet foregår under overholdelse af de specifikke regler, der er fastsat af den pågældende RFFO, eller de EU-retlige bestemmelser, der gælder for fiskeri på det åbne hav.
- (23) For at gennemføre Unionens internationale forpligtelser i RFFO'erne og i overensstemmelse med målene i artikel 28 i grundforordningen bør Unionen tilskynde til periodiske resultatvurderinger, som udføres af uafhængige organer, og spille en aktiv rolle i oprettelsen og styrkelsen af gennemførelseskomitéer i alle RFFO'er, hvori Unionen er kontraherende part. Unionen bør navnlig sikre, at disse gennemførelseskomitéer varetager det overordnede tilsyn med gennemførelsen af den eksterne fiskeripolitik og de foranstaltninger, der beslutes i RFFO'er.
- (24) Effektiv forvaltning af charteraftaler er vigtig for at sikre, at den effektive gennemførelse af bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger ikke undermineres, men også for at sikre den bæredygtige udnyttelse af havets biologiske ressourcer. Der bør derfor fastsættes retsregler, som sætter Unionen bedre i stand til at overvåge aktiviteter, der udøves af EU-fiskerfartøjer, som er chartrede af et tredjeland eller EU-operatører på grundlag af de regler, der er vedtaget af den relevante RFFO.
- (25) Ved at omlade på havet unddrager operatører sig ordentlig flag- eller kyststatskontrol, og på den måde kan de transportere ulovlig fangst. EU-fartøjers omladning på åbent hav og i henhold til direkte tilladelser bør meddeles forinden, når det foregår uden for havn. Medlemsstaterne bør oplyse Kommissionen om alle omladninger foretaget af fartøjer en gang om året.

- (26) Procedurerne bør være gennemsikkelige og forudsigelige for EU- eller tredjelandsoperatører, såvel som for deres respektive myndigheder.
- (27) Det bør sikres, at der som krævet i kontrolforordningen udveksles oplysninger elektronisk mellem medlemsstaterne og Kommissionen. Medlemsstaterne bør indsamle alle de krævede data om deres flåder og disses fiskeri, administrere disse data og stille dem til rådighed for Kommissionen. De bør desuden samarbejde med hinanden, Kommissionen og tredjelande, hvor det er relevant, for at koordinere disse dataindsamlingsaktiviteter.
- (28) For at gøre oplysningerne om EU-fiskeritilladelser mere gennemsikkelige og tilgængelige bør Kommissionen oprette en elektronisk database over fiskeritilladelser, som indeholder både en offentligt tilgængelig del og en sikker del. Oplysningerne i EU-databasen over fiskeritilladelser omfatter personoplysninger. Enhver behandling af personoplysninger i henhold til nærværende forordning bør ske under overholdelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001¹, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF² og gældende national ret.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

² Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31).

- (29) For at sikre en effektiv regulering af adgangen til EU-farvande for fiskerfartøjer, der fører et tredjelands flag, bør de relevante regler være i overensstemmelse med dem, der ifølge kontrolforordningen gælder for EU-fiskerfartøjer. Navnlig bør nævnte forordnings artikel 33 om registrering af fangster og fangstrelaterede data også finde anvendelse på tredjelandsfiskerfartøjer, der fisker i EU-farvande.
- (30) Tredjelandsfiskerfartøjer, som ikke har fået udstedt en tilladelse i henhold til denne forordning, bør, når de sejler i EU-farvande, være forpligtet til at sørge for, at deres fiskeredskaber er installeret på en sådan måde, at de ikke umiddelbart kan benyttes til fiskeri.
- (31) Medlemsstaterne bør være ansvarlige for at kontrollere tredjelandsfiskerfartøjers fiskeri i EU-farvande og til i tilfælde af overtrædelser at registrere disse i det nationale register, der er omhandlet i kontrolforordningens artikel 93.
- (32) Tredjelands fiskerfartøjer, der fisker i henhold til aftaler om udveksling eller fælles forvaltning, bør respektere de kvoter, de er tildelt af deres egne flagstater i EU-farvande. Når tredjelands fartøjer overskrider de kvoter, de er tildelt for bestande i EU-farvande, bør Kommissionen nedsætte de kvoter, disse tredjelands får tildelt i de følgende år. I disse tilfælde skal den nedsættelse af kvoter, som Kommissionen giver i tilfælde af overfiskning, forstås som det bidrag, Kommissionen giver inden for rammerne af konsultationerne med kyststaterne.

- (33) For at forenkle proceduren for udstedelse af tilladelser bør medlemsstaterne og Kommissionen benytte et fælles system for udveksling og lagring af data, som gør det muligt at stille de fornødne oplysninger til rådighed og ajourføre dem og samtidig lette den administrative byrde.
- (34) For at kunne tage hensyn til den teknologiske udvikling og eventuelle nye krav, der følger af den internationale ret, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF, for så vidt angår vedtagelsen af ændringer af bilaget til denne forordning, som indeholder listen over de oplysninger, som en operatør skal fremlægge for at få en fiskeritilladelse, og for at supplere betingelserne for fiskeritilladelser i artikel 10 i nødvendigt omfang for, at resultaterne af samrådene mellem Unionen og tredjelande, som Unionen har indgået en aftale med, eller af ordninger med kyststater, som Unionen deler fiskebestande med, afspejles i EU-retten. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning¹. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelsen af delegerede retsakter.

¹ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

- (35) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser med hensyn til registrering af data, dataformatet og medlemsstaternes fremsendelse af data vedrørende fiskeritilladelser til Kommissionen og til EU-databasen over fiskeritilladelser og for at træffe afgørelse om midlertidig omfordeling af uudnyttede fiskerimuligheder i henhold til eksisterende protokoller til bæredygtige fiskeripartnerskabsaftaler som en overgangsforanstaltning, der svarer til bestemmelserne i artikel 10 i forordningen om fiskeritilladelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011¹.
- (36) Til sikring af den operationelle drift af et EU-register over fiskeritilladelser og af medlemsstaternes opfyldelse af de tekniske transmissionskrav bør Kommissionen yde de pågældende medlemsstater teknisk bistand for at gøre dem i stand til at overføre data elektronisk. Medlemsstaterne kan også benytte sig af finansiell støtte fra Den Europæiske Hav- og Fiskerifond i henhold til artikel 76, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 508/2014².
- (37) På grund af de mange og omfattende ændringer bør forordningen om fiskeritilladelser ophæves —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 508/2014 af 15. maj 2014 om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2328/2003, (EF) nr. 861/2006, (EF) nr. 1198/2006 og (EF) nr. 791/2007 samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1255/2011 (EUT L 149 af 20.5.2014, s. 1).

AFSNIT I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning fastsættes der regler for udstedelse og forvaltning af fiskeritilladelser til:

- a) EU-fiskerfartøjer, der udøver fiskeri i farvande henhørende under et tredjelands højhedsområde eller jurisdiktion, i farvande henhørende under en RFFO's kompetenceområde, som Unionen er kontraherende part i, i eller uden for EU-farvande eller på det åbne hav, og
- b) tredjelandsfiskerfartøjer, der udøver fiskeri i EU-farvande.

Artikel 2

Forholdet til international ret og EU-retten

Denne forordning finder anvendelse med forbehold af bestemmelserne:

- a) i partnerskabsaftaler om bæredygtigt fiskeri og andre fiskeriaftaler indgået mellem Unionen og tredjelande
- b) vedtaget af RFFO'er, som Unionen er kontraherende part i
- c) i EU-retten til gennemførelse af de bestemmelser, der er omhandlet i litra a) og b).

Artikel 3
Definitioner

1. Med henblik på denne forordning finder definitionerne i artikel 4 i grundforordningen og i artikel 2, nr. 1)-4), 15), 16) og 22), i IUU-forordningen anvendelse, medmindre andet er fastsat i nærværende forordning.
2. I nærværende forordning forstås desuden ved:
 - a) "hjælpefartøj": et fartøj, bortset fra et fartøj, som medføres om bord, der ikke er rigget med driftsklare fiskeredskaber, der er udformet med henblik på at fange eller tiltrække fisk, og som letter, bistår med eller forbereder fiskeri
 - b) "fiskeritilladelse": for så vidt angår et EU-fiskerfartøj, en tilladelse
 - som omhandlet i artikel 4, nr. 10), i kontrolforordningen
 - udstedt af et tredjeland, som giver et EU-fiskerfartøj ret til i farvande henhørende under dette tredjelands højhedsområde eller jurisdiktion at udøve et specifikt fiskeri i en nærmere angivet periode, i et bestemt område eller til at udøve et bestemt fiskeri på særlige betingelser,og, for så vidt angår et tredjelandsfiskerfartøj, en tilladelse, der giver det ret til i EU-farvande at udøve et specifikt fiskeri i en nærmere angivet periode, i et bestemt område eller til at udøve et bestemt fiskeri på særlige betingelser

- c) "direkte tilladelse": en fiskeritilladelse udstedt af et tredjelands kompetente myndighed til et EU-fiskerfartøj uden for rammerne af en partnerskabsaftale om bæredygtigt fiskeri eller en aftale om udveksling af fiskerimuligheder og fælles forvaltning af arter af fælles interesse
- d) "tredjelandsfarvande": farvande henhørende under et tredjelands højhedsområde eller jurisdiktion. De af en medlemsstats farvande, der ikke er EU-farvande, betragtes i denne forordning som tredjelandsfarvande
- e) "observatørprogram": en ordning, der gennemføres i en RFFO's, en partnerskabsaftale om bæredygtigt fiskeri, et tredjelands eller en medlemsstats regi, og i henhold til hvilken der indsættes observatører om bord på et fartøj, herunder, hvis det er udtrykkeligt fastsat i den gældende observatørordning, for at kontrollere fartøjets overholdelse af de regler, der er vedtaget af den RFFO eller det pågældende tredjeland eller under den pågældende partnerskabsaftale om bæredygtigt fiskeri
- f) "chartring": en aftale, i henhold til hvilken et fiskerfartøj, der fører en medlemsstats flag, i en fastlagt periode bortforpagtes til en operatør i en anden medlemsstat eller et tredjeland uden flagskifte
- g) "fiskeri": alle aktiviteter i forbindelse med sporing af fisk, udsætning, træk og indhaling af aktive fiskeredskaber og udsætning, indhaling eller genudsætning af passive redskaber og tømning af redskaber og opbevaringsnet for eventuel fangst samt overførsel af eventuel fangst fra transportbure til opfednings- og opdrætsbure.

AFSNIT II

EU-FISKERFARTØJERS FISKERI

UDEN FOR EU-FARVANDE

Kapitel I

Fælles bestemmelser

Artikel 4

Generelle principper

Uden at dette berører kravet om at få udstedt tilladelse af den kompetente organisation eller tredjelandet, må et EU-fiskerfartøj ikke udøve fiskeri uden for EU-farvande, medmindre det har fået tilladelse til det af sin flagmedlemsstat, og fiskeriet er anført i en gyldig fiskeritilladelse, der er udstedt i overensstemmelse med kapitel II-V alt efter omstændighederne.

Artikel 5

Kriterier for udstedelse af fiskeritilladelser

1. En flagmedlemsstat må kun udstede en fiskeritilladelse til fiskeri uden for EU-farvande, hvis:
 - a) den har modtaget fuldstændige og nøjagtige oplysninger i overensstemmelse med kravene i bilaget eller den pågældende partnerskabsaftale om bæredygtigt fiskeri eller RFFO om fiskerfartøjet og det eller de tilknyttede hjælpefartøjer, herunder om hjælpefartøjer, der ikke fører en medlemsstats flag

- b) fiskerfartøjet har en gyldig fiskerilicens udstedt i henhold til artikel 6 i kontrolforordningen
 - c) fiskerfartøjet og eventuelle tilknyttede hjælpefartøjer anvender IMO's relevante ordning for identifikationsnumre, hvis det er påkrævet i henhold til EU-retten
 - d) fiskerfartøjet ikke er opført på en IUU-liste vedtaget af en RFFO og/eller Unionen, jf. IUU-forordningen
 - e) flagmedlemsstaten i givet fald råder over fiskerimuligheder i henhold til en fiskeriaftale eller i henhold til RFFO'ens relevante bestemmelser, og
 - f) fiskerfartøjet opfylder kravene i artikel 6, hvis dette er relevant.
2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 44 med henblik på at ændre bilaget for at sikre passende overvågning af fiskerfartøjernes aktiviteter i henhold til denne forordning, navnlig gennem nye datakrav, som følger af fiskeriaftaler eller udviklingen af informationsteknologi.

Artikel 6
Omflagning

1. Denne artikel finder anvendelse på fartøjer, der i løbet af de seneste fem år forud for ansøgningen om fiskeritilladelse:
 - a) er afmeldt EU-fiskerflåderegistret og registreret under et tredjeland's flag og
 - b) efterfølgende er gentilmeldt EU-fiskerflåderegistret.
2. En flagmedlemsstat må kun udstede en fiskeritilladelse, hvis den har kontrolleret, at det i stk. 1 nævnte fartøj i den periode, hvor det sejlede under et tredjeland's flag, ikke har:
 - a) deltaget i IUU-fiskeri
 - b) udøvet sine aktiviteter i farvande henhørende under et tredjeland, der er identificeret som et land, der tillader ikkebæredygtigt fiskeri, jf. artikel 4, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1026/2012¹
 - c) udøvet sine aktiviteter i farvande henhørende under et tredjeland, der er opført som ikkesamarbejdende på listen, jf. artikel 33 i IUU-forordningen, og

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1026/2012 af 25. oktober 2012 om visse foranstaltninger med henblik på bevarelse af fiskebestande over for lande, der tillader ikkebæredygtigt fiskeri (EUT L 316 af 14.11.2012, s. 34).

- d) udøvet sine aktiviteter i farvande henhørende under et tredjeland identificeret som ikkesamarbejdende med hensyn til bekæmpelse af IUU-fiskeri, jf. artikel 31 i IUU-forordningen, efter en periode på seks uger efter vedtagelsen af Kommissionens afgørelse, hvori det pågældende tredjeland som sådan identificeres, undtagen eventuelle gennemførte aktiviteter, såfremt Rådet har afvist et forslag om at udpege det pågældende tredjeland som ikkesamarbejdende, jf. artikel 33 i nævnte forordning.

3. Operatøren skal med henblik herpå fremlægge følgende oplysninger vedrørende den periode, hvori fartøjet sejlede under et tredjelands flag, som kræves af flagmedlemsstaten:

- a) en fangst- og indsatsopgørelse for den relevante periode som krævet af tredjelandsflagstaten
- b) en kopi af eventuelle fiskeritilladelser, i henhold til hvilke der måtte udøves fiskeri i den relevante periode
- c) en officiel erklæring fra det tredjeland, som fartøjet omflagede til, med oplysninger om de sanktioner, som fartøjet eller operatøren er blevet idømt i den relevante periode
- d) en komplet oversigt over, hvilke(t) flag fartøjet har sejlet under i den periode, hvor det har været afmeldt fra EU-registret over fiskerfartøjer.

4. En flagmedlemsstat må ikke udstede fiskeritilladelse til et fartøj, der har været omflaget til et tredjeland:
- a) opført på listen som ikkesamarbejdende med hensyn til bekæmpelse af IUU-fiskeri, jf. artikel 33 i IUU-forordningen
 - b) identificeret som ikkesamarbejdende med hensyn til bekæmpelse af IUU-fiskeri, jf. artikel 31 i IUU-forordningen, efter en periode på seks uger efter vedtagelsen af Kommissionens afgørelse, hvori det pågældende tredjeland som sådan identificeres, undtagen eventuelle gennemførte aktiviteter, såfremt Rådet har afvist et forslag om at udpege det pågældende tredjeland som ikkesamarbejdende, jf. artikel 33 i nævnte forordning, eller
 - c) identificeret som et land, der tillader ikkebæredygtigt fiskeri, jf. artikel 4, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 1026/2012.
5. Stk. 4 finder ikke anvendelse, hvis flagmedlemsstaten finder det godtgjort, at operatøren, så snart forholdene i stk. 2, litra b)-d), og stk. 4, litra a)-c), var relevante,
- a) indstillede alt fiskeri, og
 - b) straks indledte de fornødne administrative procedurer for at fjerne fartøjet fra tredjelandets fiskerflåderegerter.

Artikel 7
Forvaltning af fiskeritilladelser

1. Ved ansøgning om en fiskeritilladelse meddeler operatøren flagmedlemsstaten fuldstændige og nøjagtige oplysninger.
2. Operatøren informerer straks flagmedlemsstaten om eventuelle ændringer af de relevante oplysninger.
3. Flagmedlemsstaten overvåger regelmæssigt, om de betingelser, som fiskeritilladelsen er udstedt på grundlag af, er opfyldt i hele fiskeritilladelsens gyldighedsperiode.
4. Foreligger der som følge af det endelige resultat af de i stk. 3 omhandlede overvågningsaktiviteter dokumentation for, at de betingelser, som fiskeritilladelsen er udstedt på grundlag af, ikke længere er opfyldt, træffer flagmedlemsstaten passende foranstaltninger, herunder til at ændre eller inddrage tilladelsen og om nødvendigt pålægge sanktioner. De sanktioner, som flagmedlemsstaten anvender for så vidt angår overtrædelser, skal være tilstrækkeligt strenge til at sikre effektiv overholdelse af reglerne, forebygge overtrædelser og fratage overtrædere de fordele, der er forbundet med deres overtrædelser. Flagmedlemsstaten underretter straks operatøren og Kommissionen herom. Kommissionen underretter om fornødent RFFO'ens sekretariat eller det pågældende tredjeland herom.

5. Flagmedlemsstaten skal på begrundet anmodning af Kommissionen træffe passende foranstaltninger som omhandlet i stk. 4 i tilfælde af overtrædelse af foranstaltninger til bevarelse og forvaltning af havets biologiske ressourcer, som er vedtaget af en RFFO, som Unionen er kontraherende part i, eller under partnerskabsaftaler om bæredygtigt fiskeri.
6. Hvis Unionen er kontraherende part i en RFFO, og et EU-fiskerfartøj ikke opfylder betingelserne i artikel 21, litra b), som fastsat i den endelige kontrolrapport, som er anerkendt af RFFO'en, og hvis flagmedlemsstaten ikke træffer passende foranstaltninger som omhandlet i nærværende artikels stk. 4, kan Kommissionen ved en afgørelse kræve, at den pågældende flagmedlemsstat sikrer, at det pågældende EU-fiskerfartøj opfylder disse betingelser.

Hvis den pågældende flagmedlemsstat ikke har truffet passende foranstaltninger for at efterkomme Kommissionens afgørelse, jf. første afsnit, inden for en periode på 15 dage, sender Kommissionen de ajourførte oplysninger om fiskerfartøjerne, jf. artikel 22, til RFFO'ens sekretariat angående det pågældende fiskerfartøj. Kommissionen underretter flagmedlemsstaten om sin foranstaltning. Flagmedlemsstaten underretter operatøren om Kommissionens foranstaltning.

7. Hvis Unionen har indgået en partnerskabsaftale om bæredygtigt fiskeri med et tredjeland, og et EU-fiskerfartøj ikke opfylder betingelserne i artikel 10, litra b), som fastsat i den endelige kontrolrapport, der er anerkendt af de kompetente myndigheder, og hvis flagmedlemsstaten ikke træffer de passende foranstaltninger som omhandlet i nærværende artikels stk. 4, kan Kommissionen ved en afgørelse kræve, at den pågældende flagmedlemsstat sikrer, at det pågældende EU-fiskerfartøj opfylder disse betingelser.

Hvis den pågældende flagmedlemsstat ikke har truffet passende foranstaltninger for at efterkomme Kommissionens afgørelse, jf. første afsnit, inden for en periode på 15 dage, sender Kommissionen de ajourførte oplysninger om fiskerfartøjerne til tredjelandet angående det pågældende EU-fiskerfartøj. Kommissionen underretter flagmedlemsstaten om sin foranstaltning. Flagmedlemsstaten underretter operatøren om Kommissionens foranstaltning.

Kapitel II

EU-fiskerfartøjers fiskeri i tredjelandets farvande

AFDELING 1

FISKERI I HENHOLD TIL PARTNERSKABSÅFTALER OM BÆREDYGTIGT FISKERI

Artikel 8

Anvendelsesområde

Denne afdeling finder anvendelse på fiskeri, der udøves af EU-fiskerfartøjer i tredjelandets farvande i henhold til en partnerskabsaftale om bæredygtigt fiskeri.

Artikel 9
RFFO-medlemskab

Et EU-fiskerfartøj må kun udøve fiskeri i et tredjelands farvande efter bestande, der forvaltes af en RFFO, hvis det pågældende tredjeland er kontraherende part i den relevante RFFO.

Artikel 10
Betingelser for flagmedlemsstaternes udstedelse af fiskeritilladelser

Flagmedlemsstater må kun udstede fiskeritilladelser til fiskeri i tredjelandfarvande i henhold til en partnerskabsaftale om bæredygtigt fiskeri, hvis

- a) kriterierne for udstedelse af fiskeritilladelse i artikel 5 er opfyldt
- b) betingelserne i de relevante partnerskabsaftaler om bæredygtigt fiskeri er opfyldt
- c) operatøren har betalt alle afgifter, der er skyldige i henhold til de relevante aftaler, og i givet fald de dertil knyttede finansielle sanktioner, der er pålagt ved en retlig eller administrativ afgørelse, som har endelig og bindende virkning, og
- d) fiskerfartøjet har en gyldig fiskeritilladelse, der er udstedt af det tredjeland, under hvis højhedsområde eller jurisdiktion der udøves fiskeri.

Artikel 11

Procedure for at opnå tredjelandets fiskeritilladelser

1. Med henblik på artikel 10, litra d), sender en flagmedlemsstat, som har kontrolleret, at betingelserne i artikel 10, litra a), b) og c), er opfyldt, Kommissionen den dertil hørende ansøgning om tredjelandets tilladelse.
2. Den i stk. 1 nævnte ansøgning skal indeholde de oplysninger, der kræves i henhold til partnerskabsaftalen om bæredygtigt fiskeri.
3. Flagmedlemsstaten sender ansøgningen til Kommissionen senest ti kalenderdage før fristen for fremsendelse af ansøgninger, der er fastsat i partnerskabsaftalen om bæredygtigt fiskeri. Kommissionen kan rette en behørigt begrundet anmodning til flagmedlemsstaten om eventuelle yderligere oplysninger, der er nødvendige for at kontrollere betingelserne.
4. Efter modtagelsen af ansøgningen eller eventuelle yderligere oplysninger, der er anmodet om i henhold til nærværende artikels stk. 3, foretager Kommissionen en indledende undersøgelse for at fastslå, om betingelserne, som er fastsat i artikel 10, litra a), b) og c), er opfyldt. Kommissionen:
 - a) sender derpå straks og under alle omstændigheder før den frist for fremsendelse af ansøgninger, der er fastsat i partnerskabsaftalen om bæredygtigt fiskeri, ansøgningen til tredjelandet, såfremt fristen i nærværende artikels stk. 3 er overholdt, eller
 - b) meddeler derpå medlemsstaten, at ansøgningen er afslået.

5. Hvis et tredjeland meddeler Kommissionen, at det har besluttet at udstede fiskeritilladelse til et EU-fiskerfartøj, nægte at udstede en sådan tilladelse eller at suspendere eller inddrage et EU-fiskerfartøjs fiskeritilladelse i henhold til aftalen, underretter Kommissionen straks flagmedlemsstaten herom, om muligt elektronisk.

Artikel 12

Midlertidig omfordeling af uudnyttede fiskerimuligheder tildelt i henhold til partnerskabsaftaler om bæredygtigt fiskeri

1. Kommissionen kan under hensyntagen til fiskeritilladelsernes gyldighedsperioder og fangstperioder i et givet år eller en hvilken som helst anden relevant periode i gennemførelsen af en protokol til en partnerskabsaftale om bæredygtigt fiskeri identificere uudnyttede fiskerimuligheder og underrette medlemsstater, der har fået tildelt en andel af de pågældende fiskerimuligheder, herom.
2. De i stk. 1 omhandlede medlemsstater kan inden for en frist på ti kalenderdage fra modtagelsen af en sådan underretning fra Kommissionen:
 - a) meddele Kommissionen, at de har til hensigt at udnytte deres fiskerimuligheder senere i den relevante gennemførelsesperiode, idet de fremsender en fiskeriplan med detaljerede oplysninger om, hvor mange fiskeritilladelser de har ansøgt om, forventede fangster, område og fangstperiode, eller
 - b) underrette Kommissionen om udnyttelsen af deres fiskerimuligheder gennem udveksling af fiskerimuligheder i henhold til artikel 16, stk. 8, i grundforordningen.

3. Hvis nogle medlemsstater ikke har underrettet Kommissionen om en af handlingerne omhandlet i stk. 2 eller har underrettet den om en kun delvis udnyttelse af deres fiskerimuligheder, og hvis fiskerimulighederne derfor forbliver uudnyttede, kan Kommissionen indkalde interessetilkendegivelser fra de øvrige medlemsstater, der har fået tildelt en andel af fiskerimulighederne, om at få andel i disse uudnyttede muligheder. Kommissionen orienterer samtidig alle medlemsstaterne om indkaldelsen af interessetilkendegivelser.
4. Medlemsstater, der har fået tildelt en andel af fiskerimulighederne, meddeler inden for ti kalenderdage fra modtagelsen af indkaldelsen af interessetilkendegivelser, jf. stk. 3, Kommissionen deres interesse i de uudnyttede fiskerimuligheder, der er til rådighed. De skal til støtte for deres ansøgning fremlægge en fiskeriplan med detaljerede oplysninger om, hvor mange fiskeritilladelser de har ansøgt om, forventede fangster, område og fangstperiode.
5. Hvis det skønnes nødvendigt for vurderingen af ansøgningen, kan Kommissionen bede de pågældende medlemsstater om yderligere oplysninger.
6. Hvis de medlemsstater, der har fået tildelt en andel af fiskerimulighederne, ikke tilkendegiver interesse i det samlede antal uudnyttede fiskerimuligheder, der er til rådighed, kan Kommissionen ved udløbet af fristen på ti dage, jf. stk. 4, udvide indkaldelsen af interessetilkendegivelser til at gælde samtlige medlemsstater. Medlemsstaterne kan meddele deres interesse i de uudnyttede fiskerimuligheder på de betingelser, der er fastsat i nævnte stykke.

7. På grundlag af de oplysninger, som medlemsstaterne forelægger i henhold til nærværende artikels stk. 4 eller 6, foretager Rådet i overensstemmelse med artikel 43, stk. 3, i TEUF en kun midlertidig omfordeling af de uudnyttede fiskerimuligheder for den relevante tidsperiode, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1.

Kommissionen underretter medlemsstaterne om, hvilke medlemsstater der har fået tildelt de omfordelte fiskerimuligheder, og de mængder, der er omfordelt.

8. Den midlertidige omfordeling af fiskerimuligheder baseres på gennemsigtige og objektive kriterier, herunder, hvor det er relevant, kriterier af miljømæssig, social og økonomisk karakter. Disse kriterier kan omfatte:
- a) de fiskerimuligheder, der kan omfordeles
 - b) antallet af medlemsstater, der har fremsendt ansøgning
 - c) den andel, som hver ansøgende medlemsstat har fået tildelt ved den oprindelige fordeling af fiskerimuligheder
 - d) hver ansøgende medlemsstats historiske fangst- og indsatsniveauer, hvor det er relevant
 - e) levedygtigheden af de fiskeriplaner, som de ansøgende medlemsstater har fremlagt, på grundlag af fartøjernes antal, type og kendetegn og de anvendte redskaber.

Artikel 13

Viderefordeling af årlig kvote fordelt på flere på hinanden følgende fangstbegrænsninger

1. Når der i en protokol til en partnerskabsaftale om bæredygtigt fiskeri er fastsat månedlige eller kvartalsmæssige fangstbegrænsninger eller en anden opdeling af fiskerimulighederne for det relevante år, og når alle de fordelte fiskerimuligheder ikke udnyttes i den samme måned eller samme kvartal eller en anden relevant tidsperiode, viderefordeler Rådet i overensstemmelse med artikel 43, stk. 3, i TEUF de tilsvarende fiskerimuligheder, som er til rådighed, mellem de berørte medlemsstater for de relevante tidsperioder.
2. Viderefordelingen af de fiskerimuligheder, som er til rådighed, foretages efter gennemsigtige og objektive kriterier. Den skal være i overensstemmelse med de årlige fiskerimuligheder, der er tildelt medlemsstaterne i henhold til den relevante råde forordning.

AFDELING 2
FISKERI I HENHOLD TIL AFTALER
OM UDVEKSLING ELLER FÆLLES FORVALTNING

Artikel 14

Gældende bestemmelser

1. Artikel 8-11 finder tilsvarende anvendelse på EU-fiskerfartøjer, der fisker i tredjelandets farvande i henhold til en aftale om udveksling af fiskerimuligheder eller fælles forvaltning af fiskebestande af fælles interesse.
2. Uanset artikel 11 kan en flagmedlemsstat sende Kommissionen oplysningerne om EU-fiskerfartøjer, der er berettiget til at udøve fiskeri i tredjelandets farvande i henhold til den relevante aftale. Når det er fastslået, at betingelserne i artikel 10, litra a), b) og c), er opfyldt, sender Kommissionen straks oplysningerne om de relevante EU-fiskerfartøjer til tredjelandet. Så snart tredjelandet meddeler Kommissionen, at oplysningerne om disse fiskerfartøjer er blevet godkendt, underretter Kommissionen flagmedlemsstaten herom. De EU-fiskefartøjer, for hvilke de påkrævede oplysninger er blevet fremsendt, anses for at have en gyldig fiskeritilladelse med henblik på artikel 10, litra d). Kommissionen underretter ligeledes straks flagmedlemsstaten elektronisk om enhver meddelelse fra tredjelandet om, at et EU-fiskerfartøj ikke er berettiget til at udøve fiskeri i dets farvande.

Artikel 15

Samråd med tredjelande om EU-fiskerfartøjer

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 44 med henblik på at supplere artikel 10 ved at gennemføre resultaterne af samrådene mellem Unionen og tredjelande, som Unionen har indgået en aftale med, eller af ordninger med kyststater, som Unionen deler fiskebestande med, i EU-retten for så vidt angår betingelserne for fiskeritilladelser.

AFDELING 3

FISKERI I HENHOLD TIL DIREKTE TILLADELSER

Artikel 16

Anvendelsesområde

Denne afdeling finder anvendelse på fiskeri, der udøves af EU-fiskerfartøjer i tredjelandetsfarvande uden for rammerne af en aftale som omhandlet i afdeling 1 eller 2.

Artikel 17

Betingelser for flagmedlemsstaternes udstedelse af fiskeritilladelser

1. En flagmedlemsstat må kun udstede en fiskeritilladelse til fiskeri i tredjelandets farvande uden for rammerne af en aftale som omhandlet i afdeling 1 eller 2, hvis
 - a) kriterierne for udstedelse af fiskeritilladelse i artikel 5 er opfyldt
 - b) ingen partnerskabsaftale om bæredygtigt fiskeri eller aftale om udveksling af fiskerimuligheder eller fælles forvaltning er i kraft eller anvendes midlertidigt med det pågældende tredjeland
 - c) operatøren har fremlagt følgende:
 - en kopi af eller en præcis henvisning til den gældende fiskerilovgivning, som operatøren har modtaget fra tredjelandet med højhedsområde eller jurisdiktion over de farvande, hvor aktiviteterne finder sted
 - en videnskabelig evaluering, der viser, at det planlagte fiskeri er bæredygtigt, herunder overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 62 i UNCLOS, alt efter hvad der finder anvendelse
 - en udpeget statslig bankkonto til indbetaling af alle afgifter

- d) hvis det er hensigten at udøve fiskeri efter arter, der forvaltes af en RFFO, skal tredjelandet være kontraherende part i den pågældende organisation, og
- e) operatøren har fremlagt enten:
 - en gyldig fiskeritilladelse for det pågældende fiskerfartøj udstedt af det tredjeland, under hvis højhedsområde eller jurisdiktion der udøves fiskeri, eller
 - en skriftlig bekræftelse udstedt af det tredjeland, under hvis højhedsområde eller jurisdiktion der udøves fiskeri, som beskriver, hvilke vilkår operatøren og det pågældende tredjeland har forhandlet sig frem til for den direkte tilladelse, som tredjelandet har til hensigt at udstede med henblik på at give operatøren adgang til sine fiskerressourcer, herunder varighed, betingelser og fiskerimuligheder udtrykt som indsats eller fangstbegrænsninger.

2. Under alle omstændigheder må fiskeriet først påbegyndes, når tredjelandet har udstedt den gyldige fiskeritilladelse, der er omhandlet i stk. 1, litra e). Flagmedlemsstaten suspenderer sin tilladelse, hvis tilladelsen fra tredjelandet ikke er blevet udstedt, når det planlagte fiskeri påbegyndes.
3. Den videnskabelige evaluering, jf. stk. 1, litra c), andet led, stilles til rådighed af en RFFO eller et regionalt fiskeriorgan med videnskabelig kompetence eller stilles til rådighed af eller i samarbejde med tredjelandet. Den videnskabelige evaluering fra tredjelandet gennemgås af et videnskabeligt institut eller organ i en medlemsstat eller Unionen.

Artikel 18

Procedure for at opnå et tredjeland's fiskeritilladelser

1. En flagmedlemsstat, som har kontrolleret, at betingelserne i artikel 17, stk. 1, litra a)-e), er opfyldt, sender Kommissionen de relevante oplysninger, der er omhandlet i bilaget, og oplysninger om opfyldelsen af betingelserne fastsat i artikel 17, stk. 1, litra c).
2. Hvis Kommissionen finder, at oplysningerne i nærværende artikels stk. 1 ikke er tilstrækkelige til at vurdere, om betingelserne fastsat i artikel 17 er opfyldt, anmoder den om yderligere oplysninger eller begrundelser inden for ti arbejdsdage fra modtagelsen af disse oplysninger.
3. Hvis Kommissionen efter at have bedt om yderligere oplysninger eller begrundelser som omhandlet i nærværende artikels stk. 2 og efter diskussioner med den pågældende medlemsstat konstaterer, at betingelserne fastsat i artikel 17 ikke er opfyldt, kan den gøre indsigelse mod udstedelsen af en fiskeritilladelse inden 30 kalenderdage fra modtagelsen af alle de ønskede oplysninger eller begrundelser. Hvis Kommissionen konstaterer, at disse betingelser er opfyldt, underretter den straks den pågældende medlemsstat om sin hensigt om ikke at gøre indsigelse.
4. Flagmedlemsstaten kan udstede fiskeritilladelsen efter udløbet af den frist, der er omhandlet i stk. 2. Hvis Kommissionen har anmodet om yderligere oplysninger i overensstemmelse med stk. 2, kan flagmedlemsstaten udstede fiskeritilladelsen, hvis Kommissionen ikke har gjort indsigelse inden for den i stk. 3 omhandlede frist eller inden denne frist, forudsat at Kommissionen har underrettet den pågældende medlemsstat om sin hensigt om ikke at gøre indsigelse.

5. Som en undtagelse fra stk. 1-4 kan flagmedlemsstaten i tilfælde af fornyelse af en fiskeritilladelse med samme vilkår og betingelser og inden to år efter udstedelsen af den oprindelige fiskeritilladelse udstede en fiskeritilladelse, efter at den har kontrolleret de oplysninger, der blev modtaget vedrørende betingelserne i artikel 17, stk. 1, litra a), b), d) og e), og den underretter straks Kommissionen herom.
6. Meddeler et tredjeland Kommissionen, at det har besluttet at udstede en direkte tilladelse til et EU-fiskerfartøj, nægte at udstede en sådan tilladelse eller at suspendere eller inddrage et EU-fiskerfartøjs tilladelse, underretter Kommissionen straks flagmedlemsstaten herom.
7. Meddeler et tredjeland flagmedlemsstaten, at det har besluttet at udstede en direkte tilladelse til et EU-fiskerfartøj, nægte at udstede en sådan tilladelse eller at suspendere eller inddrage et EU-fiskerfartøjs tilladelse, underretter flagmedlemsstaten straks Kommissionen herom.
8. Operatøren forelægger flagmedlemsstaten en kopi af de betingelser, der er aftalt mellem denne og tredjelandet, sammen med en kopi af den direkte tilladelse.

Kapitel III

EU-fiskerfartøjers fiskeri

inden for RFFO'er

Artikel 19

Anvendelsesområde

Dette kapitel finder anvendelse på EU-fiskerfartøjers fiskeri efter bestande henhørende under en RFFO's kompetenceområde i eller uden for EU-farvande, for så vidt som fiskeriet er underlagt en tilladelsesordning, som er indført af RFFO'en.

Artikel 20

Fiskeritilladelser

1. Et EU-fiskerfartøj, hvis fiskeri er underlagt en tilladelsesordning, som er vedtaget af RFFO'en, må ikke udøve fiskeri inden for RFFO'ens kompetenceområde, medmindre:
 - a) Unionen er kontraherende part i RFFO'en
 - b) det af sin flagmedlemsstat har fået udstedt en fiskeritilladelse
 - c) det er tilmeldt RFFO'ens relevante register eller er opført på dennes liste over godkendte fartøjer, og

- d) hvis fiskeriet udøves i tredjelandets farvande, det af det relevante tredjeland har fået udstedt en fiskeritilladelse i overensstemmelse med kapitel II.
2. Nærværende artikels stk. 1, litra a), gælder ikke for EU-fiskerfartøjer, der udelukkende fisker i EU-farvande, og som allerede har fået udstedt en fiskeritilladelse i overensstemmelse med artikel 7 i kontrolforordningen.

Artikel 21

Betingelser for flagmedlemsstaternes udstedelse af fiskeritilladelser

En flagmedlemsstat må kun udstede en fiskeritilladelse, hvis:

- a) kriterierne for udstedelse af fiskeritilladelse i artikel 5 er opfyldt
- b) de regler, der er fastsat af RFFO'en, eller de EU-retlige bestemmelser, som er vedtaget til gennemførelse heraf, overholdes, og
- c) kriterierne i artikel 10 eller 17 er opfyldt, hvis fiskeriet udøves i tredjelandets farvande.

Artikel 22

Registrering hos RFFO'er

1. Flagmedlemsstaten sender Kommissionen oplysninger om fartøjer, som den har udstedt tilladelse til med henblik på fiskeri i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 20 eller, for så vidt angår nærværende forordnings artikel 20, stk. 2, i overensstemmelse med artikel 7 i kontrolforordningen.
2. De oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, opstilles i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat af RFFO'en, og ledsages af de oplysninger, som denne organisation kræver.
3. Kommissionen kan anmode flagmedlemsstaten om yderligere oplysninger, som den finder nødvendige, inden for en periode på ti dage efter den har modtaget de oplysninger, som er omhandlet i stk. 1. Den skal give en begrundelse for en sådan anmodning.
4. Kommissionen sender, når den finder det godtgjort, at betingelserne i artikel 21 er opfyldt, og inden for en periode på 15 dage efter den har modtaget de oplysninger, som er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, oplysningerne om fartøjer, der har fået udstedt tilladelse, til RFFO'en.
5. Hvis RFFO'ens register eller liste ikke er offentligt tilgængelig, rundsender Kommissionen oplysningerne om godkendte fartøjer til de medlemsstater, der er involveret i det pågældende fiskeri.

Kapitel IV

EU-fiskerfartøjers fiskeri på åbent hav

Artikel 23

Anvendelsesområde

Dette kapitel finder anvendelse på fiskeri, der udøves på det åbne hav af EU-fiskerfartøjer med en længde overalt på over 24 m, men som ikke er omfattet af kapitel III.

Artikel 24

Betingelser for flagmedlemsstaternes udstedelse af fiskeritilladelser

En flagmedlemsstat må kun udstede en fiskeritilladelse til fiskeri på det åbne hav, hvis:

- a) kriterierne for udstedelse af fiskeritilladelse fastsat i artikel 5 er opfyldt
- b) det planlagte fiskeri er:
 - i overensstemmelse med en videnskabelig evaluering, der viser bæredygtigheden af det planlagte fiskeri, leveret eller valideret af et videnskabeligt institut i flagmedlemsstaten, eller
 - en del af et forskningsprogram, der omfatter en ordning for dataindsamling og organiseres af et videnskabeligt organ. Den videnskabelige forskningsprotokol, der vil være nødvendig under alle omstændigheder, valideres af et videnskabeligt institut i flagmedlemsstaten.

Artikel 25

Procedure for at opnå fiskeritilladelser

1. En flagmedlemsstat, som har kontrolleret, at betingelserne i artikel 24 er opfyldt, sender Kommissionen de oplysninger, der er omhandlet i bilaget, og oplysninger om opfyldelsen af betingelserne fastsat i artikel 5.
2. Hvis Kommissionen finder, at de oplysninger, der er givet i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 1, ikke er tilstrækkelige til at vurdere, om betingelserne fastsat i artikel 24 er opfyldt, anmoder den om yderligere oplysninger eller begrundelser inden for ti kalenderdage fra modtagelsen af disse oplysninger.
3. Hvis Kommissionen efter at have modtaget de ønskede yderligere oplysninger eller begrundelser som omhandlet i nærværende artikels stk. 2 konstaterer, at betingelserne fastsat i artikel 24 ikke er opfyldt, kan den gøre indsigelse mod udstedelsen af en fiskeritilladelse inden for fem kalenderdage fra modtagelsen af de yderligere oplysninger eller begrundelser. Hvis Kommissionen konstaterer, at betingelserne er opfyldt, underretter den straks den pågældende medlemsstat om sin hensigt om ikke at gøre indsigelse.
4. Flagmedlemsstaten kan udstede fiskeritilladelsen efter udløbet af den frist, der er omhandlet i stk. 2. Hvis Kommissionen har anmodet om yderligere oplysninger i overensstemmelse med stk. 2, kan flagmedlemsstaten udstede fiskeritilladelsen, hvis Kommissionen ikke har gjort indsigelse inden for den i stk. 3 omhandlede frist, eller inden denne frist, forudsat at Kommissionen har underrettet medlemsstaten om sin hensigt om ikke at gøre indsigelse.

Kapitel V

Chartring af EU-fiskerfartøjer

Artikel 26

Principper

1. EU-fiskerfartøjer må ikke udøve fiskeri som led i charteraftaler i farvande, for hvilke en partnerskabsaftale om bæredygtigt fiskeri er i kraft eller anvendes midlertidigt.
2. EU-fiskerfartøjer må ikke udøve fiskeri som led i mere end én charteraftale ad gangen eller indgå undercharteraftaler.
3. EU-fiskerfartøjer må kun operere i henhold til charteraftaler i farvande henhørende under kompetenceområdet for en RFFO, hvis den stat, som fartøjet er chartret til, er kontraherende part i den pågældende organisation.
4. Et EU-fiskerfartøj, der er omfattet af en charteraftale, må ikke udnytte sin flagmedlemsstats fiskerimuligheder, mens charteraftalen anvendes. Fangster taget af et EU-fiskerfartøj, der er omfattet af en charteraftale, skal modregnes charterstatens fiskerimuligheder.
5. Intet i denne forordning begrænser flagmedlemsstatens ansvar for så vidt angår dens forpligtelser i henhold til international ret, kontrolforordningen, IUU-forordningen eller andre bestemmelser i den fælles fiskeripolitik, herunder rapporteringskrav.

6. Indehaveren af fiskerilicensen til et EU-fiskerfartøj, der skal chartres, underretter flagmedlemsstaten om charteraftalen, inden den træder i kraft. Denne medlemsstat underretter omgående Kommissionen derom.

Artikel 27

Forvaltning af fiskeritilladelser som led i en charteraftale

Når en flagmedlemsstat udsteder en fiskeritilladelse til et fartøj i henhold til artikel 17, 21 eller 24, og det pågældende fiskeri foregår som led i en charteraftale, kontrollerer flagmedlemsstaten:

- a) at charterstatens kompetente myndigheder officielt har bekræftet, at aftalen er i overensstemmelse med landets nationale ret, og
- b) at charteraftalens oplysninger, herunder tidsperiode, fiskerimuligheder og fangstområde, er anført på fiskeritilladelsen.

Kapitel VI

Omladningsaktiviteter

Artikel 28

Omladningsaktiviteter

1. En omladningsaktivitet, der udføres af et EU-fiskerfartøj på åbent hav eller i henhold til direkte tilladelser, udføres i overensstemmelse med artikel 21 og 22 i kontrolforordningen. Flagmedlemsstaten meddeler senest inden udgangen af marts hvert år for omladninger, der fandt sted det foregående år, Kommissionen oplysningerne i omladningsopgørelsen, datoen for omladningen, den geografisk position og området, hvor omladningen fandt sted.
2. Førere af EU-fiskerfartøjer, der fisker i henhold til direkte tilladelser eller på åbent hav, meddeler de kompetente myndigheder i deres flagmedlemsstat inden omladningen følgende oplysninger:
 - a) navn og havnekendingsbogstaver og -nummer for det modtagende fartøj
 - b) tidspunkt og geografisk position for den planlagte omladningsaktivitet og
 - c) anslåede mængder af arter, der skal omlades.
3. Denne artikel finder ikke anvendelse på omladninger, der er udført af EU-fiskerfartøjer i havne.

Kapitel VII

Observations- og rapporteringsforpligtelser

Artikel 29

Data fra observatørprogrammer

Hvis der indsamles data om bord på et EU-fiskerfartøj som led i et observatørprogram, sendes de dermed forbundne rapporter i overensstemmelse med de fremsendelsesregler, der er fastsat i observatørprogrammet, omgående til flagmedlemsstatens kompetente myndighed.

Artikel 30

Udlevering af oplysninger til tredjelande

1. Når der udøves fiskeri i henhold til dette afsnit, skal føreren af EU-fiskerfartøjet eller denne førers repræsentant stille de relevante fangst- og landingsopgørelser til rådighed for tredjelandet og tillige sende sin flagmedlemsstat en elektronisk kopi af disse data.
2. Flagmedlemsstaten vurderer ved krydskontrol i overensstemmelse med artikel 109 i kontrolforordningen, om dataene, jf. nærværende artikels stk. 1, stemmer overens med de data, den har modtaget i henhold til nævnte forordning og, hvis det er relevant, i henhold til de relevante bestemmelser i partnerskabsaftalen om bæredygtigt fiskeri.

3. Hvis der ikke fremsendes fangst- eller landingsopgørelser til tredjelandet som omhandlet i nærværende artikels stk. 1, betragtes dette også som alvorlige overtrædelser i henhold til artikel 90 i kontrolforordningen afhængigt af den pågældende overtrædelses alvor, som flagmedlemsstatens kompetente myndighed træffer afgørelse om under hensyntagen til, hvilken type skade der er tale om, skadens værdi, overtræderens økonomiske situation, overtrædelsens omfang og om der er tale om gentagelser.

AFSNIT III

TREDJELANDSFISKERFARTØJERS

FISKERI I EU-FARVANDE

Artikel 31

Krav om RFFO-medlemskab

Et fiskerfartøj fra et tredjeland må kun udøve fiskeri i EU-farvande efter bestande, der forvaltes af en RFFO, hvis tredjelandet er kontraherende part i den pågældende RFFO.

Artikel 32

Generelle principper

1. Et tredjelandsfiskerfartøj må ikke udøve fiskeri i EU-farvande, medmindre det har fået udstedt en fiskeritilladelse af Kommissionen. Det kan kun få udstedt en sådan tilladelse, hvis det opfylder kriterierne for udstedelse af fiskeritilladelse i artikel 5.

2. Et tredjelandsfartøj, der har fået tilladelse til at fiske i EU-farvande, skal overholde de kontrolregler, der gælder for EU-fartøjers fiskeri i det fiskeriområde, hvor det fisker. Skulle de bestemmelser, der er fastsat i den relevante fiskeriaftale, være anderledes, angives bestemmelserne udtrykkeligt enten i aftalen eller i form af regler, der er vedtaget med tredjelandet, der gennemfører aftalen.
3. Hvis et tredjelandsfiskerfartøj sejler igennem EU-farvande uden at have fået udstedt en tilladelse i henhold til denne forordning, skal dens fiskeredskaber være fastgjort og stuvet i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i artikel 47 i kontrolforordningen, således at de ikke umiddelbart kan benyttes til fiskeri.

Artikel 33

Betingelser for udstedelse af fiskeritilladelser

1. Kommissionen må kun udstede fiskeritilladelser til et tredjelandsfiskerfartøj med henblik på fiskeri i EU-farvande, hvis:
 - a) der er et overskud af den tilladte fangstmængde, som vil dække de foreslåede fiskerimuligheder, som krævet i artikel 62, stk. 2 og 3, i UNCLOS
 - b) betingelserne i den relevante fiskeriaftale er opfyldt, og fiskerfartøjet er berettiget i henhold til aftalen med det berørte tredjeland og, hvis det er relevant, opført på aftalens fartøjsliste

- c) de oplysninger, der kræves i aftalen om fiskerfartøjet og det eller de tilknyttede hjælpefartøjer, er fuldstændige og nøjagtige, og fiskerfartøjet og eventuelle tilknyttede hjælpefartøjer har et IMO-nummer, når det kræves i henhold til EU-retten
 - d) fiskerfartøjet ikke er opført på en IUU-fartøjsliste vedtaget af en RFFO og/eller Unionen, jf. IUU-forordningen
 - e) tredjelandet ikke er opført på listen over ikkesamarbejdende tredjelande, jf. IUU-forordningen, eller over lande, der tillader ikkebæredygtigt fiskeri, jf. forordning (EU) nr. 1026/2012.
2. Stk. 1, litra a), finder ikke anvendelse på tredjelandsfartøjer, der udøver fiskeri i henhold til en aftale om udveksling af fiskerimuligheder eller fælles forvaltning af arter af fælles interesse.

Artikel 34

Procedure for at opnå fiskeritilladelser

1. Det pågældende tredjeland sender Kommissionen ansøgningerne vedrørende sine fartøjer før udløbet af den frist, der er fastsat i aftalen, eller den frist, som Kommissionen har fastsat.
2. Kommissionen kan bede tredjelandet om yderligere oplysninger, som er nødvendige for at kontrollere, at betingelserne i artikel 33 er opfyldt.
3. Når det er fastslået, at betingelserne omhandlet i stk. 2 er opfyldt, udsteder Kommissionen en fiskeritilladelse og underretter omgående tredjelandet og de berørte medlemsstater herom.

Artikel 35
Forvaltning af fiskeritilladelser

1. Er en af betingelserne fastsat i artikel 33 ikke længere opfyldt, træffer Kommissionen passende foranstaltninger, herunder til at ændre eller inddrage tilladelsen, og underretter tredjelandet og de berørte medlemsstater herom.
2. Kommissionen kan nægte at udstede eller suspendere eller inddrage tilladelsen udstedt til et tredjelandsfiskerfartøj i tilfælde, hvor omstændighederne har ændret sig fundamentalt, eller i tilfælde af en alvorlig trussel mod den bæredygtige udnyttelse, forvaltning og bevarelse af havets biologiske ressourcer, eller hvor det er afgørende for at forebygge eller sætte en stopper for IUU-fiskeri, eller i tilfælde, hvor Unionen har besluttet at suspendere eller afbryde forbindelserne med det pågældende tredjeland.

Kommissionen underretter straks det pågældende tredjeland, såfremt den afviser, suspenderer eller inddrager tilladelsen i overensstemmelse med første afsnit.

Artikel 36
Indstilling af fiskeriet

1. Når de fiskerimuligheder, som et tredjeland har fået tildelt, anses for at være opbrugt, underretter Kommissionen straks det pågældende tredjeland og medlemsstaternes kompetente kontrolmyndigheder herom. For at give mulighed for fortsat fiskeri inden for rammerne af ikkeopbrugte fiskerimuligheder, der også kan have indvirkning på opbrugte fiskerimuligheder, forelægger tredjelandet Kommissionen tekniske foranstaltninger, der har til formål at hindre negative virkninger for de opbrugte fiskerimuligheder.

2. Fra datoen for den meddelelse, der er omhandlet i stk. 1, betragtes de fiskeritilladelser, der er udstedt til fartøjer, som fører det pågældende tredjeland's flag, som suspenderet for det pågældende fiskeri, og fartøjerne har ikke længere tilladelse til at udøve dette fiskeri.
3. Fiskeritilladelser betragtes som værende inddraget, hvis den i stk. 2 omhandlede suspension af fiskeritilladelser vedrører alle de aktiviteter, som de er udstedt til.
4. Tredjelandet sørger for, at de pågældende fiskerfartøjer straks informeres om denne artikels anvendelse, og at de indstiller alt berørt fiskeri. Tredjelandet informerer også omgående Kommissionen, når fiskerfartøjer, der fører dets flag, har indstillet deres fiskeri.

Artikel 37

Overudnyttelse af kvoter i EU-farvande

1. Konstaterer Kommissionen, at et tredjeland har overskredet de kvoter, det har fået tildelt for en bestand eller gruppe af bestande, nedsætter den de kvoter, der er tildelt det pågældende land for den pågældende bestand eller gruppe af bestande i de følgende år. Kommissionen bestræber sig på at sikre, at omfanget af nedsættelsen svarer til nedsættelser pålagt medlemsstater under lignende omstændigheder.

2. Kan der ikke foretages en nedsættelse i overensstemmelse med stk. 1 af den kvote for en bestand eller gruppe af bestande, der er overskredet, som sådan, fordi den pågældende kvote ikke i tilstrækkeligt omfang står til rådighed for det pågældende tredjeland, kan Kommissionen efter høring af tredjelandet i de følgende år nedsætte tredjelandets kvoter for andre bestande eller grupper af bestande i det samme geografiske område eller med den samme handelsværdi.

Artikel 38

Kontrol og håndhævelse

1. Et tredjelandsfartøj, der har fået tilladelse til at fiske i EU-farvande, skal overholde de kontrolregler, der gælder for EU-fartøjers fiskeri i det fiskeriområde, hvor det fisker.
2. Et tredjelandsfartøj, der har fået tilladelse til at fiske i EU-farvande, forelægger Kommissionen eller det organ, den har udpeget, og, hvis det er relevant, kystmedlemsstaten de oplysninger, som EU-fartøjer i henhold til kontrolforordningen har pligt til at sende til flagmedlemsstaten.
3. Kommissionen eller det organ, den har udpeget, sender de i stk. 2 omhandlede oplysninger til kystmedlemsstaten.
4. Et tredjelandsfartøj, der har fået tilladelse til at fiske i EU-farvande, forelægger på anmodning Kommissionen eller det organ, den har udpeget, de observatørrapporter, der er udarbejdet som led i de gældende observatørprogrammer.

5. Kystmedlemsstaterne registrerer samtlige overtrædelser begået af tredjelandsfiskerfartøjer og de dertil knyttede sanktioner, i det nationale register, der er oprettet i henhold til artikel 93 i kontrolforordningen.

AFSNIT IV

DATA OG OPLYSNINGER

Artikel 39

EU-database over fiskeritilladelser udstedt i henhold til denne forordning

1. Kommissionen opretter og vedligeholder en EU-fiskeritilladelsesdatabase , der indeholder alle fiskeritilladelser, der er udstedt i overensstemmelse med afsnit II og III, og som består af en offentligt tilgængelig del og en sikker del. Følgende gælder for denne database:
 - a) den indeholder samtlige oplysninger, der er indgivet i overensstemmelse med bilaget, og andre oplysninger, der er forelagt for Kommissionen med henblik på udstedelse af fiskeritilladelser i henhold til afsnit II og III, herunder navn, by, ejerens og op til fem reelle ejeres bopælsland, og status for hver enkelt tilladelse vises så snart som muligt
 - b) den anvendes til udveksling af data og oplysninger mellem Kommissionen og en medlemsstat, og
 - c) den anvendes udelukkende med henblik på en bæredygtig forvaltning af fiskerflåderne og med henblik på kontrol.

2. Databasens liste over alle fiskeritilladelser, der er udstedt i henhold til afsnit II og III, skal være offentligt tilgængelig og omfatte alle nedenstående oplysninger:
 - a) fartøjets navn og flag og dets CFR- og IMO-nummer, når det kræves i henhold til EU-retten
 - b) type tilladelse, herunder målarter eller artsgruppe(r), og
 - c) tidspunkt og område, hvor fiskeri er tilladt (start- og slutdatoer, fiskeriområde).
3. Medlemsstaterne benytter databasen til at indgive ansøgninger om fiskeritilladelser til Kommissionen og til at ajourføre deres oplysninger, jf. artikel 11, 18, 22 og 26, og tredjelande benytter databasen til at indgive ansøgninger om fiskeritilladelser som fastsat i artikel 34.

Artikel 40

Tekniske krav

1. Udvekslingen af oplysninger som omhandlet i afsnit II, III og IV skal foregå elektronisk.

2. Kommissionen kan, uden at dette berører bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF¹, vedtage gennemførelsesretsakter for at fastsætte de tekniske driftskrav til registrering, formatering og transmission af de oplysninger, der er omhandlet i afsnit II, III og IV. De tekniske driftskrav finder anvendelse tidligst seks måneder og senest 18 måneder efter deres vedtagelse. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 45, stk. 2.

Artikel 41

Adgang til data

Medlemsstaterne eller Kommissionen giver med forbehold af artikel 110 i kontrolforordningen de relevante kompetente administrative tjenester, der er inddraget i forvaltningen af fiskerflåderne, adgang til den sikre del af den EU-database over eksterne fiskerflåders fiskeritilladelser, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 39.

Artikel 42

Forvaltning af data, beskyttelse af persondata og fortrolighed

Data indsamlet i henhold til denne forordning behandles i overensstemmelse med artikel 112 og 113 i kontrolforordningen, forordning (EF) nr. 45/2001 og direktiv 95/46/EF og de dertil knyttede nationale gennemførelsesbestemmelser.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF af 14. marts 2007 om opbygning af en infrastruktur for geografisk information i Det Europæiske Fællesskab (Inspire) (EUT L 108 af 25.4.2007, s. 1).

Artikel 43

Forbindelserne med tredjelande og RFFO'er

1. Hvis en medlemsstat modtager oplysninger fra et tredjeland eller en RFFO af relevans for en effektiv anvendelse af denne forordning, videreformidler den disse oplysninger til Kommissionen eller det organ, den har udpeget, og, hvis det er relevant, til andre berørte medlemsstater, for så vidt dette er tilladt i henhold til de bilaterale aftaler med det pågældende tredjeland eller den pågældende RFFO's bestemmelser.
2. Kommissionen eller det organ, den har udpeget, kan i henhold til fiskeriaftaler indgået mellem Unionen og et tredjeland eller i henhold til regler fastsat af RFFO'er, som Unionen er kontraherende part i, meddele relevante oplysninger om manglende overholdelse af bestemmelserne i denne forordning eller alvorlige overtrædelser til andre parter i nævnte aftaler eller organisationer, hvis den medlemsstat, som fremlagde oplysningerne, giver sit samtykke hertil, og under overholdelse af forordning (EF) nr. 45/2001.

AFSNIT V

PROCEDURER, DELEGATION AF BEFØJELSER OG GENNEMFØRELSESFORANSTALTNINGER

Artikel 44

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 5, stk. 2, og artikel 15, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den ... [datoen for denne forordnings ikrafttræden]. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
3. Den i artikel 5, stk. 2, og artikel 15 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er trådt i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 5, stk. 2, og artikel 15 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 45

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Komitéen for Fiskeri og Akvakultur nedsat ved artikel 47 i grundforordningen. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.
3. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 8 i forordning (EU) nr. 182/2011 sammenholdt med dennes artikel 5 anvendelse.

AFSNIT VI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 46

Ophævelse

1. Forordningen om fiskeritilladelser ophæves.
2. Henvisninger til bestemmelserne i forordningen om fiskeritilladelser gælder som henvisninger til nærværende forordning.

Artikel 47

Overgangsbestemmelser om den midlertidig omfordeling af fiskerimuligheder i henhold til eksisterende protokoller

1. Uanset artikel 12 følges proceduren for midlertidig omfordeling af fiskerimuligheder fastsat i nærværende artikel, for så vidt angår de protokoller til partnerskabsaftaler om bæredygtigt fiskeri, der er i kraft eller anvendes midlertidigt den ... [datoen for denne forordnings ikrafttræden], indtil udløbet af den pågældende protokol.

2. Viser det sig i forbindelse med en partnerskabsaftale om bæredygtigt fiskeri på grundlag af anmodningerne om fremsendelse af ansøgninger, jf. artikel 11, at det antal fiskeritilladelser eller de fiskerimuligheder, som Unionen har fået tildelt i henhold til en protokol, ikke udnyttes fuldt ud, underretter Kommissionen de pågældende medlemsstater og anmoder dem om at bekræfte, at de ikke fuldt ud udnytter fiskerimulighederne. Modtages der ikke noget svar inden udløbet af de frister, som Rådet træffer afgørelse om ved indgåelsen af partnerskabsaftalen om bæredygtigt fiskeri, betragtes det som en bekræftelse af, at den pågældende medlemsstats fartøjer ikke udnytter deres fiskerimuligheder fuldt ud i den givne periode.
3. På grundlag af den pågældende medlemsstats bekræftelse vurderer Kommissionen, hvor mange uudnyttede fiskerimuligheder der er i alt, og forelægger vurderingen for medlemsstaterne.
4. Medlemsstater, der ønsker at udnytte de uudnyttede fiskerimuligheder, som er omhandlet i stk. 3, sender Kommissionen en liste over alle fartøjer, for hvilke de har til hensigt at anmode om fiskeritilladelse, og anmodning om fremsendelse af ansøgninger for hvert af disse fartøjer i henhold til artikel 11.
5. Kommissionen afgør, hvordan omfordelingen skal finde sted, i nært samarbejde med de pågældende medlemsstater.

Hvis en berørt medlemsstat gør indvendinger imod denne omfordeling, afgør Kommissionen ved gennemførelsesretsakter, hvordan omfordelingen skal finde sted, idet den tager kriterierne i nærværende artikels stk. 8 i betragtning, og underretter de pågældende medlemsstater herom. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 45, stk. 2.

6. Fremsendelsen af ansøgninger i henhold til nærværende artikel har ingen indflydelse på fordelingen af fiskerimuligheder eller udvekslingen heraf mellem medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 16 i grundforordningen.
7. Der er intet til hinder for, at Kommissionen anvender den i stk. 2-5 beskrevne mekanisme, indtil de i stk. 2 omhandlede frister er fastsat.
8. Med henblik på omfordeling af fiskerimuligheder i henhold til nærværende artikel tager Kommissionen navnlig følgende i betragtning:
 - a) datoen for modtagelsen af anmodningerne
 - b) de fiskerimuligheder, der kan omfordeles
 - c) antallet af modtagne anmodninger
 - d) antallet af medlemsstater, der har fremsat anmodning, og
 - e) hvis fiskerimulighederne er helt eller delvis baseret på fiskeriindsats eller fangster: hvert af de pågældende fartøjers forventede fiskeriindsats eller fangster.

Artikel 48
Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i ..., den ...

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

BILAG

Liste over data, som skal forelægges

I	ANSØGER
1	Den økonomiske operatørs navn
2	E-mail
3	Adresse
4	Fax nr.
5	Tlf. nr.
6	Ejerens navn
7	E-mail
8	Adresse
9	Fax nr.
10	Tlf. nr.
11	Navn på den forening eller repræsentant, der repræsenterer den økonomiske operatør
12	E-mail
13	Adresse
14	Fax nr.
15	Tlf. nr.
16	Fartøjsførerens/fartøjsførernes navn
17	E-mail
18	Adresse
19	Fax nr.
20	Tlf. nr.

II	OPLYSNINGER OM FISKEFARTØJET
21	Fartøjets navn
22	Fartøjsidentifikator (IMO-nummer, CFR-nummer osv.)
23	Metode til opbevaring af fisken om bord
24	Fartøjstype FAO-kode
25	Redskabstype FAO-kode

III	KATEGORI AF FISKERI, SOM DER ANSØGES OM TILLADELSE TIL
26	Type tilladelse (direkte tilladelse - åbent hav - hjælp)
27	Fiskeriområde (FAO-område(r), Underområde(r), afsnit eller underafsnit, alt efter hvad der er relevant)
28	Fiskeriområde (åbent hav tredjeland - præciseres)
29	Landingshavn(e)
30	Målarter FAO-kode(r) (eller kategori af fiskeri for partnerskabsaftaler om bæredygtigt fiskeri)
31	Periode, som der ansøges om tilladelse til at fiske i (start- og slutdato)
32	Liste over hjælpefartøjer (fartøjets navn, IMO-nummer, CFR-nummer)

IV	CHARTRING
33	Fartøj, som fisker som led i en charteraftale (J/N)
34	Type charteraftale
35	Charteraftalens gyldighedsperiode (start- og slutdato)
36	Fiskerimuligheder (mt) tildelt fartøj som led i en charteraftale
37	Tredjeland, der tildeler fiskerimuligheder til fartøj som led i en charteraftale
